

Част 4: Китайската комунистическа партия се противопоставя на природата

The Epoch Times 14 декември 2004г.

Това е четвъртият от Девет Коментара за ККП /Nine Commentaries on the Communist Party/

Предисловие

Плакат, показващ Червената Охрана, която извършва побои, унищожава частна собственост и нахълтва по домовете. Лозунгът на картината гласи: “Унищожи стария свят; изграждай нов свят”.

Китайците обръщат сериозно внимание на “Тао”, още известен като “Пътят”. В антични времена, когато императорът е безмилостен, бил наричан “обезумял властелин с липсващ Тао”. Поведение, несъобразено със стандартите на “Тао и добродетел” е наричано “отклоняване от Пътя”. Дори и селяните издигаха плакати, гласящи: “Постигни Пътя в името на Небето”. Лао Дзъ [1] казва: “Има нещо тайнствено и цялостно, съществуващо преди Небето и Земята. Безмълвно, безформено, завършено и неизменно. Живеещо вечно, навсякъде и в съвършенство, то е майката на всички неща. Аз не зная името му; аз го наричам Пътя”. Това предполага светът да е направен от Тао.

В последните сто години, внезапната агресия на комунистическия призрак създаде сила, противопоставяща се на природата и човечността, причиняваща невероятни болки и агония, които тласнаха човешката цивилизация до ръба на унищожението. Нейното насилие, отклоняващо се от Тао, е срещу света, и е извънредно зла сила срещу природата.

“Човек следва Земята, Земята следва Небето, Небето следва Тао и Тао следва това, което е естествено” [2]. В древен Китай хората вярваха в подчиняване, хармонизиране и съвместно съществуване с природното. Тао на Вселената не се променя. Вселената се движи систематично в съгласие с Тао. Земята следва промените в природата, така тя има четири годишни времена. Ако следва реда на Вселената и Земята, човечеството ще се радва на хармоничен живот на признателност и блаженство. Затова китайците ценят “благоприятното време, местоположение и хармонията с природата” [3]. За тях всичко се подчинява на тази представа – астрономията, географията, календарната система, медицината, литературата и дори структурата на обществото.

Комунистическата партия прокарва тезата, че “човешките същества определено ще победят във борбата с природата” и “философията за класовата борба е в сърцевината на тази борба”. Те не се подчиняват на Небето и Земята. Мао Цзедун казва: “Наслаждавайте се на борбата с Небето максимално, наслаждавайте се на

борбата със Земята максимално, наслаждавайте се на борбата с хуманността максимално”. Комунистическата партия може да се наслаждава на всичките тези борби, но хората страдат извънредно много от тези конфликти.

I. На борба срещу хората, да елиминираме хуманността

Размяната на правилното с грешното елиминира хуманността

Човек трябва да живее първо в съответствие с природата и после в съответствие с обществото. “Когато се раждат, човеците са природно добри” [4] и “Състраданието е характерно за всички хора” [3], са сред множеството ръководни принципи, които хората донасят със себе си при раждането, принципи, които им позволяват да разграничават правилното от грешното. В противоположност на това ККП вярва, че човешките същества са като животни, като машини. Буржоазията и пролетариатът са само едни материални сили.

Маркс казва: “Една материална сила може да се събори само с друга материална сила”. Той вярва, че цялата човешка история не е нищо повече от непрекъсната еволюция на човешката природа и че човешката природа всъщност е класовата природа. Той вярва също, че няма нищо вродено и всичко е резултат от влиянието на околната среда. Маркс смята, че човешкият род са “социални същества” във всички обстоятелства и не е съгласен с предположението на Фойербах за “естествените същества”.

Маркс казва: “Теорията също се превръща в материална сила в момента, в който завладява масите”. [5] Ленин вярва, че марксизма не може да се зароди естествено сред пролетариата, а трябва да се разпали отвън. Той полага големи усилия, но не успява да накара работниците да се пренасочат от своята икономическа борба към политическата борба, която директно цели завземане на властта. Така Ленин залага надеждите си на “Теорията за условния рефлекс”, развита от Иван Петрович Павлов, носител на Нобелова награда. Ленин казва, че тази теория е от важно значение за пролетариата по цял свят. Троцки [6] дори самомнително се надява, че условният рефлекс би могъл да промени човек не само психологически, но и физиологически по начин, по който кучето слюноотделя, когато чуе звънеца за обяд. Той очаквал, че войниците, които чуват изстрели ще се променят, като станат по-смели и отдадат живота си за комунистическата партия.

От древни времена хората са вярвали, че възнагражденията са в резултат на положени усилия. Посредством усилен труд човек придобива заможен живот. Хората презират лентяйството и вярват, че наличието на придобивки без усилия е безнравствено. Комунизмът се разпространи в Китай като напад и под насърчаването на ККП обществените банди и незааетата работна ръка ограбиха частната собственост, и тероризираха хората. И това стана открито, съобразно разпоредбите на закона.

Всеки знае, че е добре да се уважават възрастните и да се полагат грижи за децата; лошо е, ако не се зачитат възрастни и учители. Древното конфуцианско учение е имало две части: Шиао Ши (Начално Учение) и Да Ши (Напреднало Учение). Шиао Ши се е получавало преди да се навършат 15 години и в него основно се е наблягало на култура, народно здраве, поведение в обществото и реч. Да Ши е поставяло ударение на въздържанието и придобиването на знания. По време на кампаниите на ККП, ученията на Лин Бияо [7] и Конфуций бяха разкритикувани; партията заличи всички високонравствени учения от учебните програми на младите поколения.

Има древна поговорка: “Един ден като мой учител и ще го уважавам като баща цял живот”.

На 5 август 1966 г. студентки принуждават насила Биян Джонгиюн, преподавателка в Женския полувисш институт на пекиния педагогически университет, да ходи по улицата с идиотска шапка и дрехи с петна от черно мастило, барабанейки по кофа за смет. Преподавателката е принудена да закачи черна дъска на врата си под тежестта на която коленичи, залята е с вряла вода и е пребита до смърт с тояга, със забити по нея пирони.

Директорката на полувисшия институт към пекиния университет е принудена от студенти да барабани по счупен леген и да крещи “Аз съм лош елемент”. Отрязват ѝ косата, за да я унижат и я бият по главата докато от нея започнало да тече кръв; директорката паднала почти в несвяст на земята, опитвайки се да изпълзи.

Всеки смята, че чистотата е добро, а мърсотията - лошо. ККП насърчава: “Имай кал навсякъде по тялото си, както и мазолести длани от тежкия физически труд”. Партията смята за добро, че твоите “ръцете са черни и краката са лепкави от кравешки тор”. Според тях тези хора имат най-висшите нравствени стандарти, те трябва да отидат в университет, да станат членове на партията, да бъдат повишени, като на края се превърнат в непорочните комунистически приемници на ККП.

Човечеството върви напред, защото натрупва знание, но при ККП придобиването на знание се счита за лошо. Интелектуалците бяха причислени към долнокачествената девета категория – по скалата от едно до девет. На интелектуалците се казваше да се учат от неграмотните, преди да започнат нов живот те трябваше отново да бъдат образовани и преквалифицирани от бедни фермери. За да се извърши преобразованието на лектори от Университета Цинхуа, те бяха изпратени в изгнание на остров Карп в Нанчанг, провинция Жиангши. Болестта шистосомиазис [8] беше доста разпространена в този район, така че дори трудовия лагер, който първоначално се намирал там, трябваше да бъде преместен. Лекторите се заразяваха веднага щом се докосваха до речната вода, развиваха цироза и губеха способността си да работят и да живеят.

Под подстрекателството на бившия китайски премиер Джоу Енлай, комунистическата партия на Камбоджа (Червените Кхмери) стигна до крайност в преследването на интелектуалците. Всеки, за който се е смятало, че има независимо мислене, е трябвало да бъде реформиран духовно и телесно. От 1975 до 1978 г. една четвърт от населението на Камбоджа е избито. Някои хора са убивани само, защото имат белег от носене на очила.

След като комунистическата партия на Камбоджа побеждава през 1975 г., Пол Пот (неин лидер) започва установяването на социализъм – “рай в човешкото общество” – който проповядва общество без класи, без разлики между града и селото, без парично обръщение и без търговия. Като резултат, семейната структура бива разрушена и заместена с женски и мъжки трудови бригади. Те са принудени да работят и да се хранят заедно, да носят еднакви черни революционни или военни униформи. Съпрузите можели да се виждат само след разрешение и по един път в седмицата.

Комунистическата партия претендира, че не се страхува от нищо, което идва от Небето и Земята. Тя напразно се надява да преобрази Небето и Земята и напълно отрича добродетелните елементи и сили във Вселената. Мао Цзедун пише като студент в Хунан:

“Всички нации в историята са имали велики революции. С отмиването на старите неща и придаването им на нови краски, те донасят огромни промени в живота и смъртта. Същото е и с унищожаването на Вселената. Унищожаването на

Вселената определено не е последното и унищожение тук ще бъде раждане там. Всички ние очакваме унищожаването на Вселената, защото при унищожаването на старата Вселена ние получаваме нова Вселена. Не е ли това по-добро от старата Вселена?!”

Обичта е естествено чувство към съпрузи, деца, родители и приятели. Развиване на такива взаимоотношения е нещо нормално за човешкото общество. Посредством непрекъснати политически кампании ККП превърна хората във вълци или в още по-свирепи и жестоки животни. Древна поговорка гласи: “Тигърът никога не яде малките си, нищо, че е най-свирепото и кръвожадно животно”. Но при управлението на ККП стана нещо обикновено родители и деца, съпрузи и съпруги да издават тайните си, и има пълно непризнаване на интимни връзки.

В начално училище на Пекин през 1960 г., докато приготвя правописен тест за учениците си, учителка непреднамерено слага заедно думите “социализъм” и “падане”. Учениците осведомяват служители на ККП за действието ѝ, заради което тя е критикувана и изобличена. Момчетата от класа ѝ бият шамари всеки ден на събрание пред всички. Дъщеря ѝ се отказва от нея като майка. По време на събрания в класа, дъщерята винаги споменава за “новата ситуация в класовата борба” на майка си. Години след нещастния случай, работата на тази учителка е всекидневно почистване на училището и тоалетните.

Хората, които минаха през Културната революция не трябва да забравят името на Джанг Джишин, която бе пратена в затвора само защото говореше истината и разкритикува Мао за провала му във Великия скок. Там полицаите многократно я изтезават, събличат я, връзват ръцете ѝ отзад и я хвърлят в мъжките килии за групово гаврене, от което тя се умопобърква. Понеже се страхуват, че докато я екзекутират ще вика лозунги, преди екзекуцията ѝ отрязват езика.

Дори в последните години, при преследването на Фалун Гонг, ККП използва същите стари методи на подбуждане на омраза и подстрекаване на насилие.

Комунистическата партия потиска добродетелната човешка природа, подстрекава, заговорничи и използва лошата страна на хората, за да укрепи управлението си. Кампания след кампания хората със съзнателно мислене са принудени да мълчат, поради страх от насилие. Комунистическият строй разруши напълно универсалните нравствени стандарти и преобърна изцяло понятията за добро и лошо, чест и срам, които се пазеха от човечеството в продължение на хилядолетия.

Злото, което надминава Законът за взаимно-зараждане и взаимно-потискане

Лао Дзъ казва:

“Целият свят знае какво е красиво, защото съществува грозното;
И знае какво е доброжелателно, поради съществуването на жестокостта.
Затова има и няма се генерират едно друго
Трудно и лесно водят едно към друго.
Дълго и късо се отразяват едно в друго.
Високо и ниско се накланят едно към друго.
Глас и звук се хармонизират един друг
Предно и задно се допълват едно с друго.“

Казано просто, Законът за взаимно-зараждане и взаимно-потискане съществува в човешкия свят. Не само хората се разделят на добри и лоши, но доброто и лошото съжителстват заедно във всеки един човек.

Дао Джи, идол на бандитите в древен Китай, казва на своите последователи: “Бандитите трябва да следват Пътя също”. Според него бандитът също трябва да бъде “почтен, храбър, справедлив, мъдър, и доброжелателен”. Това означава, че дори бандитът не може да своеволничи. Той също трябва да следва известни правила.

Поглеждайки назад в историята на ККП можем да кажем, че тя е пълна с мошеничества и измамничества, без никой да се подчинява на каквито и да е правила и регулации. Така например, това което бандитите намират за най-голяма чест е “справедливостта”. Дори мястото, където разделят плячката, се нарича “зала на справедливостта за разделяне на плячка”. Но когато настане криза, другарите в ККП се излагат и винят един друг, и скалпват лъжливи обвинения, за да се натопят един друг.

Да вземем генерал Пинг Дехюей например. Мао Цзедун, който преди е бил фермер, знае добре, че е невъзможно да се произведе 130 000 джин [10] зърно от мю [11] и че всичко, което Пинг казва, е истина. Той също знае, че Пинг няма намерение да вземе властта му, да не говорим, че Пинг спасява живота му няколко пъти, когато е главнокомандващ на 20 000 души, с които воюва сам срещу 200 000-те групи на Ху Зонгнан по време на войната ККП-КМТ. Въпреки това още докато Пинг изказал несъгласието си с Мао той избухнал яростно и хвърлил в боклука написаната от самия него поема за възхвала на Пинг – “Кой има смелостта да язди на кон и да стои най-отпред със сабя – само нашият генерал Пинг!”. Мао твърдо решил да го убие, независимо от великодушното другарство, спасило живота му.

ККП по-скоро убива брутално, отколкото да управлява с доброжелателна политика; тя преследва собствените си членове и е въввлечена във вътрешни борби в презрението ѝ към другарство и лична лоялност; тя заменя неизгодно територията на Китай, показвайки се нечестива като мерзавец; превръща себе си във враг на почтената вяра и изповедание, не показва далновидност и мъдрост; непрекъснато предприема антинародни кампании, което противоречи на това, как един мъдър човек би управлявал една страна. Накрая ККП отиде толкова далеч, че изостави дори основните изисквания за “Бандитите трябва да следват Пътя също”.

Нейната злина отиде далеч отвъд Закона за взаимно-зараждане и взаимно-потискане на Вселената. ККП изцяло се опълчи срещу природата и хуманността, с цел да размени критериите за добро и зло, и да събори закона на Вселената. Нейната необуздана арогантност стигна зенита си и съдбата ѝ е обречена на гибел.

II. Противоречие на земята нарушава Законът на природата и води до многобройни бедствия

Класовата борба се разраства в природата

Джин Шинхуа, дипломат от випуск ‘1962 на Полувисшия Усонг Институт №2 в Шанхай и член на постоянния комитет на Полувисшия Институт за Червена Охрана в Шанхай, е изпратен в околия на провинция Хейлонгджиянг през март 1969 г., за да се преквалифицира. На 15 август 1969 г. бурен порой приижда от планината и залива районите, заобикалящи река Шуанг. Джин скача в бързото течение, за да извади два електрически стълба и се удавя.

Ето две записки от дневника на Джин, преди да загине:

4 юли

Аз започвам да усещам суровостта и интензивността на класовата борба в провинцията. Като червена охрана на Мао, аз съм напълно готов да се боря на първа линия срещу реакционерските сили, въоръжен с непобедимата Мисъл на Мао Цзедун. Аз съм готов на това, дори и то да означава, че ще трябва да принеса живота си в жертва. Аз ще се боря, боря и боря, доколкото мога, за утвърждаване диктатурата на пролетариата.

19 юли

Класовият враг в тази производствена бригада е все още дързък. Образованата младеж дойде в провинцията точно с тази цел, да участва в трите главни революционни движения тук и най-вече в класовата борба. Ние трябва да се опрем на бедната и средната класа селяни, да мобилизираме масите и да потиснем дързостта на враговете. Ние, образованата младеж, трябва вечно да подкрепяме великите знамена на Мисълта на Мао Цзедун, никога да не забравяме за класовата борба, никога да не забравяме за диктатурата на пролетариата.

Джин отиде в провинцията с мисълта да се бори с Небето и Земята и да реформира човечеството. Дневникът му разкрива, че съзнанието му е било изпълнено с “борби”. Той разгръща идеята за “борба с хората” до борба с Небето и Земята и накрая губи живота си за нея. Джин е типичен пример за представител на философията на класовата борба, който става и нейна жертва.

Енгелс е казал, че свободата е отражение на неизбежността. Мао Цзедун допълнил: “и реформиране на света”. Това допълнение хвърля светлина върху виждането на ККП за природата, а именно желанието да я промени. “Неизбежността”, както бива разбрана от комунистите, е материята извън тяхното ползрение и “моделът”, чиито произход е извън тяхното тълкуване. Те вярват, че природата и човечеството могат да бъдат “покорени” като субективната инициатива се мобилизира да разбере обективните закони. В усилията си да променят природата, комунистите направиха от командните си пунктове Русия и Китай, безпорядък.

Народните песни от времето на Великия скок показват арогантността и глупостта на ККП: “Нека планините да ни се кланят и реките да ни се отместват”; “Няма Емералдов Император на Небето и няма Дракон Цар на Земята. Аз съм Емералдовия Император и аз съм Дракона Цар. Аз нареждам на трите планини и петте клисури да се отместят, че ето идвам аз!”

Комунистическата партия дойде! С нея дойде и унищожението на изначално хармоничния свят и нарушаването на равновесието в природата.

Разрушаването на природата застави ККП да жъне това, което е посяла

В своята селскостопанска политика на поддържане на зърнените култури като ключова брънка към всички програми, ККП преработи огромни райони от планински скатове и пасбища в опит да ги превърне в обработваеми земи, и запълни реки и езера, за да ги направи зърнени полета. Какъв бе резултатът? ККП твърди, че производството на зърнени култури през 1952 г. надминава това, от периода на националистите, но това, което ККП не казва е, че никога преди 1972 г. общото производство на зърнени храни не е надминало това, от времето на мирното царуване на Чианлонг от династията Чинг. И до ден днешен средното производство на зърнени култури на глава от населението в Китай е далеч под това на династията Чинг. То е само една трета от

това на династията Сонг, когато селскостопанското производство в историята на Китай, е достигнало върха си.

Безразборното изсичане на гори, запълване и заравняване на реки и езера, доведе до драстично разрушаване на околната среда в Китай. Днес китайските екосистеми са на ръба на разпадането. Пресушаването на реките Хай и Жълта Река и замърсяването на Янгдзъ, прекъснаха пъпната връв на китайската нация. С изчезването на пасбищата в Гансу, Чингхай, Вътрешна Монголия и Шинджиянг, облаци пясък си проправиха път към централните равнини.

През 50-те години на XX век, под ръководството на съветски експерти, ККП изгради водната електроцентрала Санменксия на Жълта Река. И до ден днешен производителния капацитет на тази електроцентрала е като на средно голяма река независимо, че Жълта Река е втората по големина в Китай. Този проект стана причина за акумулиране на кал и пясък по горното протежение на реката, което влоши повече нещата и издигна нивото на речното легло. Поради това дори умерено прииждане на реката причинява огромни щети на хората на двата ѝ бряга, които губят не само имущество, но и живота си. При прииждането на река Уей през 2003 г., водата достигна 3700 кубически метра в секунда, нещо което въпреки че теоретично може да се случи един път на три-пет години, не се бе случвало повече от 50 години.

В близост до Джумадан, провинция Хенан, бяха построени множество мащабни водохранилища. През 1975 г. бентовете им се срутиха един след друг. За два часа 60 000 души се удавиха, а общият брой на жертвите бе 200 000.

Това, че ККП продължава необузданите си действия в земите на Китай, заслужава внимание. Язовирът на р. Яндзъ и проектът за прокаране на води от юг към север, са опити на ККП да промени природните екосистеми с инвестиции за стотици милиарди долари. Да не говорим за малките и средно големи проекти за “борба със Земята”. Веднъж в ККП дори бе предложено да се използва атомна бомба, за да се разбие проход на Тибетското плато Чингхай, което да доведе до промени на естествената природа на западен Китай. Независимо, че ККП се отнася с пренебрежение към своята земя и нейната арогантност разтърсва света, тези неща не са неочаквани.

В хексаграмите (Ба Гуа) на Книгата на промените, праотците на Китай са считали Небето за Чиен или градивното и са го почитали като Небесен Тао (Път, Закон). Те са разглеждали Земята като Куън или приемственото и са уважавали приемствените добродетели.

Куън хексаграмата, следваща Чиен, е обяснена в Книгата на промените като: “Намирайки се в хексаграмата на Куън, природата на Земята е да се разраства и отзовава. В съответствие с това, възвишените хора се отнасят към всичко с безгранична добродетел”.

Записки на Конфуций в Книгата на промените гласят: “Съвършено е величието на Куън; то дава живот на всички същества”.

Конфуций коментира природата на Куън така: “Куън е най-меката, но при движение е твърда. Тя е най-спокойна, но по природа е пряма. Следвайки, тя печели своя повелител, но поддържа природата си и така устоява. Тя съдържа всичко и е великолепа в трансформиране. Това е пътя на Куън – колко хрисимо, носейки Небето и движейки се с времето”.

Ясно е, че само с хрисимите добродетели на майката Земя мекота, спокойствие и устойчивост при следване на Небето може всичко да се поддържа и да процъфтява на Земята. Книгата на промените ни учи на правилното отношение към небесния Тао

(Пътят) и земните добродетели, изисквайки от нас да следваме Небето, да сме верни на Земята и да почитаме природата.

ККП обаче, нарушавайки Чиен и Куън, ни учи на “битка с Небето и борба със Земята”. Тя плякосва земните ресурси както намери за добре. Накрая неминуемо ще бъде наказана от Небето, Земята и Закона на природата.

III. Сражаване с Небето, потискане на религиите и отхвърляне на вярата в Бог

Как ограничен живот може да разбере безграничното времепространство?

Синът на Айнщайн веднъж го попитал защо е толкова известен. Айнщайн посочил спял бръмбар, пълзящ по кожена топка и отговорил, че бръмбарът не знае, че пътеката му е дългообразна, но “Айнщайн знае”. Отговорът на Айнщайн действително има дълбок смисъл. Китайска поговорка съдържа подобна мъдрост: “Не знаеш как изглежда планината Лу, защото си в нея”. За да разбере една система човек трябва да излезе извън нея, за да я види. Така, с ограничени представи, човечеството никога няма да може да разбере истинската природа на безграничното времепространство на Вселената, затова Вселената завинаги ще остане тайна за човечеството.

Сферата на вярата е недостижима за науката и принадлежи към метафизиката и идеологията.

Вярата е мисловна дейност, която включва опит и разбирания за живота, за времепространството и за Вселената; тя е отвъд това, което може да се управлява от една политическа партия. “Дайте Цезаровото Цезарю и Божието Богу” [12]. Но като се основава на жалкото си и нелепо разбиране за Вселената и живота, ККП нарича всичко, извън собствените ѝ теории “суеверие”, промива мозъците на вярващите в Бог и ги принуждава на вероотстъпничество. Тези, които не са склонни да променят вярата си, са осъществявани и дори убивани.

Действителните учени имат широк мироглед за Вселената и не биха отрекли безграничното “неизвестно”, пречупвайки го през собствените си ограничени схващания. Великият учен Нютон, в своята книга Принципи на математиката, публикувана през 1687 г., обяснява детайли и принципи на механиката, формирането на приливите и отливите, движенията на планетите и прави изчисления на Слънчевата система. Със своята изключителна гениалност, Нютон повтаря многократно, че книгата му е само описание на повърхностен феномен и че той дори и не би посмял да говори за действителната роля на най-висшия Бог в създаването на Вселената. Във второто издание на Принципи на математиката, излагайки вярата си, Нютон пише: “Тази така красива система от Слънце, планети и комети може само да произлиза от замисъла и властта на интелигентно и могъщо същество... Както спял човек не познава цветовете, така ние не знаем за начина, по който всемъдрият Бог вижда и разбира всичко”.

Да оставим настрана въпросът за съществуването на небесни царства извън това времепространство и дали търсещите Пътя могат да се завърнат към своя божествен произход, към истинския си образ. Но има нещо, с което не можем да не се съгласим: в праведните религии всички вярват, че доброто поражда добро, а злото се наказва. Праведните религии играят много важната роля на поддържане на човешката нравственост. От Аристотел до Айнщайн е съществувала вяра в наличието на господстващ закон във Вселената. Човечеството никога не е спирало да проучва и да

търси истината за Вселената с различни средства. В допълнение на науката, защо да не се приемат и религиите, вярата, и култивацията, като различни начини да се разкрие истината за Вселената?

ККП унищожава праведната вяра на човечеството

По традиция, всички нации са вярвали в Бог. Именно поради вярата си в Бог и в кармичната (съдбовна) взаимовръзка на доброто и лошото хората се въздържат и поддържат социалната нравственост. Винаги, по целия свят, ортодоксалните религии на Запад, както и конфуцианизма, будизма и таоизма на Изток, са учили хората, че истинското щастие идва от вярата в Бог, от почитането на Небето, от добруването към другите и от признателността към благодатта.

Водеща предпоставка на комунизма е бил атеизмът - вярата че няма Буда, нито Тао, нито предишен или отвъден живот, нито възмездие. Затова всички комунисти по света казаха на бедния и налудничав пролетариат [13], че няма нужда да вярва в Бог; че няма да трябва да плаща за това, което е извършил; и че не трябва да се подчинява на закони и да има добро поведение. Точно обратното, трябва да използва измами и насилие, за да се сдобие с благосъстояние.

В древен Китай, въпреки че императорите са били смятани за притежаващи най-върховното благородство, те винаги са се поставяли по-ниско от Небето. Ръководени и ограничавани от "волята на Небето", от време на време те издавали имперски укази, в които се порицавали и разкайвали пред Небето. Комунистите обаче взимат в свои ръце нещата за излагане волята на Небето. Неограничени от никакви правила и закони, те са свободни да правят каквото си поискат. Като резултат, вместо "земен рай" те сътвориха ад на Земята.

Патриархът на комунизма Маркс вярваше, че религията е духовен опиум за народа. Той се страхуваше, че хората ще вярват в Бог и ще откажат да приемат неговия комунизъм. Първата глава на книгата "Диалектически материализъм" на Енгелс съдържа критика на метафизиката и мистицизма.

Енгелс посочва, че преди и по време на средновековието, всичко е трябвало да оправдае своето съществуване пред съда на човешкия разум. С това твърдение той поставя себе си и Маркс в ролята на съдии в този съд. Бакунин, анархист и приятел на Маркс, коментира за него следното: "Той се показваше като Бог за хората. Не можеше да толерира друг Бог освен себе си. Изискваше от хората да му се кланят като на Бог и да му отдават почит като на техен идол. В противен случай ги подлагаше на словесни атаки или ги преследваше".

Традиционната ортодоксална вяра съдържа в себе си естествени спънки за комунистическата арогантност

ККП загуби присъствие на духа в безумното си преследване на религиите. По време на Културната революция многобройни храмове и джамии бяха съборени, монасите бяха превеждани по улиците на унижаващи шествия. В Тибет 90 процента от храмовете бяха повредени. Гонг Пинмей, католически свещеник от Шанхай, бе преследван от ККП заради вярата си. Той бе поставен зад решетките от тираничния режим за почти половин век, над 30 години от които строг тъмничен затвор. ККП упражнява многократен натиск върху него да се откаже от вярата си и да приеме ръководството на "Патриотичния комитет на трите само-" на ККП [14] в замяна на освобождението му. Гонг отказва. В края на 80-те години на XX век той е освободен от затвора и се премества да живее в САЩ. Когато умира, над 90-годишен, той оставя завещание, в което казва: "Преместете гроба ми обратно в Шанхай, когато ККП вече не управлява Китай".

Дори и днес ККП продължава да преследва религиите, хвърляйки в затворите десетки хиляди християни от домашните църкви.

В последните години енергичните мерки на ККП срещу практикуващите Фалун Гонг, които отстояват принципите на Истина, Доброта и Търпение, бяха продължение на доктрината ѝ за “борба с Небето”, както и неизбежен резултат от насилването на хората да правят противоположни на волята им неща.

Комунистите атеисти получават радост от борбата с Небето и се опитват да подчинят вярващите в Бог. Тяхната нелепост не може да се опише с думи; понятия като “безочливост” и “високомерие” не могат да опишат дори частица от тях.

Заклучение

Комунистическият опит се провали по целия свят. През март 2002 г., пред кореспондент на “Вашингтон пост”, бившият лидер на последния голям комунистически режим в света Цзян Цзъмин казва следното: “Когато бях млад аз вярвах, че комунизмът скоро ще победи. Вече не мисля така”. В момента тези, които действително вярват в комунизма, са редки изключения.

Комунистическото движение е обречено на провал, тъй като престъпва закона на Вселената и върви срещу Небесния Тао (Път). Такава антивселенска сила със сигурност ще бъде наказана от волята на Небето и от божествата.

Въпреки че ККП оцеля в многократни кризи, чрез козметични операции, държейки се здраво за удавническата сламка, нейната неминуема гибел е близо. Сменяйки кожата си една след друга, ККП разкрива своята истинска природа на алчност, бруталност, безсрамие, малодушие и противопоставяне на Вселената. До ден днешен тя продължава да контролира съзнанието на хората и да изкривява човешката нравственост, разрушавайки човешките ценности, мира и прогреса.

Необятната Вселена носи в себе си необоримата воля на Небето, която също може да се нарече Божествена воля или Закон и Сила на природата. Човечеството ще има бъдеще само, ако хората почитат волята на Небето, съблюдават закона на Вселената и са любвеобвилни към живите същества под Небето.

Бележки

- [1] Лао Дзъ (още известен като Лао Цъ, Ли Ер или Ли Дан), китайски философ, живял в 6 в. пр.н.е. Негова е заслугата за написването на Дао Де Джинг (Тао Те Чинг), известната творба за Таоизма.
- [2] Дао Де Джинг, Глава 25.
- [3] Книга на Менций
- [4] Римите за Три (Сан Дзъ Джинг), традиционен китайски текст за началното образование.
- [5] Карл Маркс “Принос към критиката на Хегелова философия за правото”.
- [6] Лион Троцки (1879 - 1940 г.), руски теоретик на комунизма, историк и военачалник, основател на съветската Червена Армия. Убит на 22 август 1940 г. в Мексико сити от агенти на Сталин.

- [7] Лин Бияо (1907 - 1971 г.), член от висшите ешелони на ККП, служил при Мао Цзедун като член на китайското Политбюро, заместник-председател (1958 г.) и министър на отбраната (1959 г.). Считан за архитект на Великата културна революция в Китай. През 1966 г. той е посочен за приемник на Мао, но губи доверието през 1970 г. Предчувствайки падението си Лин се вълчи в подготовката на опит за преврат, който е разкрит. Той се опитва да избяга в СССР (Съюз на Съветските социалистически републики, или Съветски Съюз; сегашната Руска Федерация). По време на полета обаче самолета му пада в Монголия и той умира.
- [8] Шистосомиазис е заболяване, причинено от паразитни червеи. Заразяването става посредством контакт със заражена речна вода. Обикновените симптоми са висока температура, треска, кашлица и болки в мускулите. В по-тежките случаи болестта може да нанесе повреди на черния дроб, стомашно-чревния канал, белите дробове и пикочния мехур, като рядко може да предизвика припадъци, парализа или възпаления на гръбначния мозък.
- [9] Пинг Дехюей (1898 г. - 1974 г.): Китайски комунистически генерал и политически лидер. Пинг е главнокомандващ във войната в Корея, заместник министър-председател на Държавния съвет, член на Политбюро и министър на отбраната от 1954 г. до 1959 г. Той е отстранен от държавните постове след несъгласието си с левичарските подходи на Мао на Лушанския Пленум на ККП през 1959 г.
- [10] "джин"- китайска единица за измерване на тегло, 1 джин = 0.5 кг
- [11] "мю" - китайска единица за измерване на земна площ, 1 мю = ~ 0.66 декара
- [12] Матей, 22:21
- [13] „Налудничав пролетариат“ - груб превод на бедни работници. Този термин се отъждествява с класата на парииите, социално изродените и подмолните елементи, съставляващи част от населението на индустриалните райони. Те включват просяците, проститутките, гангстерите, изнудвачите, мошениците, дребните престъпници, скитниците, безработните, уволнените и всички останали непълноценни елементи на обществото.
- [14] Патриотичен комитет на трите само- (или Патриотична църква на трите само-, ПЦТС), е творение на ККП. "Трите само-" са: "самоуправление, самоиздръжка и саморазпространение". Патриотичният комитет на трите само- изисква християните в Китай да преустановят връзката си с християните от чужбина. ПЦТС контролира всички официални църкви. Църквите, които не се присъединят към ПЦТС са принудени да затворят. Водачи и последователи на независимите домашни църкви са преследвани и често пъти осъждани на затвор.

(Текстът е обновен на 21 септември 2005 г.)